

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 30. april 2026 af Østre Landsrets 2. afdeling
(landsdommerne Morten Christensen, Stine Fruergaard Andersen og Kathrine Waage (kst.)
med domsmænd).

2. afd. nr. S-2880-24:

Anklagemyndigheden
mod

1) Tiltalte 1

(CPR nr. (født 2008))

(advokat Erbil Gökhan Edge Kaya, besk.)

2) Tiltalte 2

(CPR nr. (født 1963))

(advokat Jane Ranum, besk.)

3) Tiltalte 3

(CPR nr. (født 2006))

(advokat Tyge Trier, besk.)

4) Tiltalte 4

(CPR nr. (født 2008))

(advokat Karoline Døssing Normann, besk.)

Dom afsagt af Retten på København den 23. september 2024 (2900/2024) er anket af
anklagemyndigheden med påstand om domfældelse i overensstemmelse den i byrettens rejste
tiltale samt skærpeelse.

Tiltalte 1, Tiltalte 2 og Tiltalte 3 har nedlagt på-stand om frifindelse, subsidiært formildelse af straffen.

Tiltalte 4 har påstået stadfæstelse.

Forurettede har nedlagt påstand om, at de tiltalte in solidum skal betale godtgørelse med 100.000 kr., samt svie og smerte med 48.250 kr., i alt 148.250 kr., der forrentes fra den 10. oktober 2024.

Tiltalte 4 har erkendt erstatningspligten, men bestridt den beløbsmæssige opgørelse.

De øvrige tiltalte har bestridt erstatningspligten og den beløbsmæssige opgørelse.

Byrettens afgørelse om konfiskation er ikke indbragt for landsretten.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af de tiltalte og Forurettede.

Der er endvidere afgivet forklaring af Vidne 4.

De af Vidne 1, Vidne 2 og overlæge Vidne 3 i byretten afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte 2 har vedrørende sin forklaring i byretten bemærket, at han rettelig ikke sendte drengene efter Forurettede (dommen s. 6, 5. afsnit). Drengene kom til ham for at bede om hjælp. Det var mens, Forurettede og drengene kastede stole mod hinanden, at politiet ringede tilbage til ham. Når det i forklaringen er anført, at der bag Forurettede var en dør, men at denne krævede nøgle (dommen side 7, 2. afsnit), var der rettelig to døre, hvor man kun skulle bruge nøgle til den ene.

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at da han optog videoen af Forurettede, der gik i gården, stod han i moskéen ved mændenes afdeling. Forurettede kom gående mellem bygningerne på Vej Nr. 1 og Nr. 2. Tiltalte havde åbnet moskéen kl. 3.30, så der var fri

adgang til Nr. 1, der er mændenes afdeling. Han talte med Forurettede efter, han optog videoen. Han sagde til Forurettede, at han skulle komme ind til ham, hvor han kunne bede. Forurettede afslog det og sagde, at tiltalte skulle komme ud til ham. Det gjorde tiltalte bange. Forurettede gik herefter til Nr. 2. Han mener, at Forurettede gik ind da døren ved cafeteriet. Tiltalte havde også åbnet for adgang til Nr. 2.

Han var bange for Forurettede, som han frygtede havde en kniv eller en pistol. Forurettede havde mørke briller og en sort hue på og opførte sig mærkeligt. Det var planen, at de ville have Forurettede ud af moskeen uden ballade. Foreholdt at tiltalte alene havde bevæbnet sig med et skuffejern, der ikke ville kunne stille meget op over for en pistol, har tiltalte forklaret, at de tog redskaberne med for at kunne forsvare sig, men det var ikke deres hensigt at gøre Forurettede fortræd. De afventede, at politiet ville komme. De var bange for at Forurettede ville gøre dem fortræd, og han havde derfor kontaktet politiet, der imidlertid ikke forstod ham. Han kunne ikke få drengene til at kontakte politiet, da de allerede var gået op.

Det opkald, der er afspillet under forelæggelsen, er fra det opkald, hvor han ringede til politiet. Han sagde, at politiet skulle komme hurtigt, da Forurettede havde en kniv.

I moskeen var der en kraftig ældre mand, der fungerede som vagt. Han er imidlertid handicappet og kunne ikke hjælpe dem. Der var ikke tale om en traditionel vagt, men nærmere en opsynsmand.

Han følte, at han havde et ansvar for situationen og for at få Forurettede ud af moskéen. Det var hans tanke at holde Forurettede tilbage, indtil politiet kom. De ville have tilbageholdt Forurettede i det rum, han befandt sig i, men Forurettede kastede stole mod dem.

Da politiet ringede ham op, tænkte han, at de nu var på vej.

Tiltalte blev ved at slå med skuffejernet, fordi han var skrækslagen. Han vidste ikke, hvad han foretog sig. Han kom også til at slå Tiltalte 3, selvom det ikke var hans hensigt. Han så på intet tidspunkt, at en af drengene havde en kniv. Foreholdt at han i byretten har forklaret (dommen s. 7, sidste afsnit), at han så kniven, har tiltalte forklaret, at han så kniven til sidst under episoden, da Tiltalte 4 hævdede den, og at han da straks forsøgte at stoppe Tiltalte 4.

Foreholdt at Forurettede har forklaret, at han er kommet i moskéen igennem længere tid, har tiltalte forklaret, at han har været tilknyttet moskéen i 20 år, og at han aldrig tidligere har set Forurettede.

Tiltalte 3 har om sin forklaring i byretten bemærket, at de ikke gik op på 2. sal for at beskytte eller angribe nogen.

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at episoden skete natten til lørdag. I week-enderne er der morgenbøn i moskéen, og der kan derfor være kvinder til stede. Det var imidlertid ikke grunden til, at de gik op på 2. sal. De gik derop, fordi Forurettede var utilregnelig og ikke måtte være i moskéen. Forurettede var farlig for dem alle. Han og de to andre drenge var meget unge. De var bange og frustrerede. De vidste ikke, hvad de skulle stille op. De ringede til politiet, men de ventede ikke på dem, da Forurettede var utilregnelig. De gik derfor op på 2. sal for at se, hvor Forurettede var, da de ikke vidste, hvad han kunne finde på.

Han gik op på 2. sal, fordi han tænkte, at han kunne blive angrebet af Forurettede, hvis han bare stod stille. Det var derfor bedre, hvis han vidste, hvor Forurettede var. Der var tændt lys i den ene side af lokalet på 2. sal. Det var en mulighed, at der kunne være kvinder på eta-gen. Kvinder kan også opholde sig i moskéen, men der er ingen, der decideret må overnatte der.

Dialogen mellem dem og Forurettede var kraftig. Forurettede var ikke til at tale med, men aggressiv. Han kan ikke huske, om Forurettede truede ham verbalt, men der blev kastet med blandt andet stole. Forurettede sagde mange ting til dem, der kunne virke truende.

Da Forurettede var på vej ned ad trappen fra 2. sal, slap tiltalte ham. Forurettede vendte sig da om og kastede ham ned af trappen. Tiltalte skreg. Han ramte en plante med sin skulder og fik slag på hele kroppen. Det skete forud for det, der ses på videoen. Han ville trække Forurettede hen til vinduet, så han kunne holde ham op ad væggen.

Han greb fat i Forurettede, fordi han troede, at politiet var der lige om lidt. Det var det, der kørte rundt i hans hoved. Han ville forhindre, at Forurettede stak af og så kom tilbage, når politiet var kørt fra stedet.

Han så ikke, at Tiltalte 4 havde en kniv. Hans syn er dårligt, og han havde hættten på sin hætte-trøje trukket op. Han blev slået i baghovedet, mens han holdt fast i Forurettede. Han registre-rede derfor ikke andet. Da han så kniven, reagerede han øjeblikkelig. Det kan man også se på videoen.

Han kunne ikke fornemme andet end det, der foregik foran ham. Der var også et tidspunkt, hvor Forurettede havde fat i ham, så hans hoved var ved Forurettedes hænder.

Han var bange for Forurettede grundet de episoder, der havde været forud for denne. Forurettede havde været i moskéen, selvom politiet havde bedt ham blive væk. Det påvirkede stemningen i moskéen.

Tiltalte 1 har supplerende forklaret blandt andet, at han den pågældende nat panikkede. Han ville ikke være alene, men blive sammen med de andre, hvorfor han fulgte efter dem.

Han husker ikke, hvordan han kom i besiddelse af skovlen. Han havde fundet skovlen i moskéen og tog den for at beskytte sig selv.

Han husker ikke, hvorfor de gik op på 2. sal. Han var i panik og fulgte efter de andre. Han spurgte dem ikke, hvad de skulle deroppe.

Som han forklarede i byretten, blev han oppe på 2. sal væltet omkuld af Forurettede. Det var efter, at Forurettede havde åbnet døren med et kraftigt ryk og herefter løb mod udgangen, at Forurettede pludselig lavede en u-vending og løb ind i ham. De andre tre var da sammen med ham. Han blev bange. Han rejste sig herefter og løb ned. Han så, at de andre var ved at slås. Det så forfærdeligt ud. Han så, at Forurettede og Tiltalte 3 var over hinanden. Derfor slog han Forurettede. Han tænkte ikke så meget over det, men ville stoppe det. Han vidste ikke, hvad han skulle gøre.

Han lagde ikke mærke til, hvad de andre gjorde. Han så bare, at Tiltalte 3 og Forurettede var over hinanden. Han så ikke kniven. Han bemærkede først kniven, da alting var stoppet. Det gik meget hurtigt.

De stak alle tre af fra moskeen. Han stressede vildt og var i fuld panik. Han var bange og vidste ikke, hvad han skulle stille op. Han tænkte ikke nærmere over det. Han husker ikke, hvorfor de stak af. Han forsøger ikke at tænke så meget over den dag, da han får det dårligt af det.

Han stolede på dem, han var sammen med, og det gjorde ham tryk, at der var en voksen til stede.

Da han første gang så Forurettede, blev han vildt bange. Forurettede er en stor mand, og han havde en dyb stemme. Han havde hørt historier om, at Forurettede var voldelig og aggressiv.

På videoen, hvor Forurettede forsøger at ødelægge kameraet, kan man høre, at der er en bøn i gang.

Tiltalte 4 har supplerende forklaret blandt andet, at de først så Forurettede i biblioteket. De løb herefter ned ad den trappe, der er nødudgang. Undervejs samlede han en kniv op. Han havde ikke noget formål med det. Han var 15 år og i panik, og han havde lige set den mand, alle havde talt om. De gik ned ad trappen til et lokale, hvor der blev op-bevaret gamle møbler og redskaber. Oven på et køleskab fandt han helt tilfældigt kniven. Det var det første, han så. Han tog kniven, da han frygtede for sit liv. Han havde ikke set Forurettede med et våben, men han havde hørt, at Forurettede tidligere havde haft våben med til moskéen, og at han var farlig. Forurettede havde desuden klappet sig selv på lommen, som om han havde et våben.

Han og de to andre unge var sammen med Tiltalte 2, der var voksen, så det var ham, der havde ansvaret. Tiltalte selv havde mange andre tanker i sit hoved. Som Tiltalte 1 har forklaret, var de to 15-årige, der var sammen med nogle, der var ældre. De ville ikke være alene, men var trygge ved de andre. Han vidste ikke, at Forurettede var oppe på 2. sal. Han vidste ikke, hvor Forurettede var, og han frygtede, at Forurettede gemte sig og kunne finde på at skade dem.

Forurettede svingede med krykken. Han ved ikke, hvorfor der var blod på 2. sal. Grunden til at de ikke lod Forurettede løbe væk var, at Forurettede flere gange var løbet, men så vendt tilbage med redskaber. Forurettede var utilregnelig.

Han huggede løs med kniven, da han var bange. Hvis man kunne se hele episoden, ville man have forståelse for, hvad der skete. Han stak af frygt og angst. Han kendte ikke Forurettede i forvejen og havde ikke til hensigt at dræbe ham. Han var på daværende tidspunkt bare en 15-årig, der var opvokset i moskéen. Han vidste ikke, om Forurettede pludselig ville trække et våben. Han tænkte ikke så langt. Han vidste, at Forurettede tidligere havde været i moskéen med et våben. Forurettede var en kæmpestor mand. Han havde set videoen, hvor Forurettede ødelagde kameraet, og videoen hvor Forurettede blev tilbageholdt af politiet.

Han fulgte med flokken. Alting skete så hurtigt i situationen. Det føltes som om, det hele kun varede to minutter. Der var ikke tid til at lægge planer eller tænke sig om. Det hele skete bare.

De var blevet advaret om, at Forurettede var farlig. Det stod i teksten under det billede, der var blevet sendt rundt. Da han så Forurettede i mørket, og så, hvor stor Forurettede var, vidste han ikke, hvad han skulle stille op.

Forevist oversigtsbillede fra Vej Nr. 1-Nr. 2, Google Maps, har tiltalte forklaret, at det er et billede af moskéen. Kommer man for at bede sin bøn, går man ind ad porten til Nr. 1. Den er lukket, når der ikke er bøn. Kommer man til andet, er det typisk i Nr. 2, hvor der er bibliotek og undervisningslokaler, samt kvindernes bederum på 2. etage. Der er en kantine i stueetagen. Man må som mand ikke bede i kvindernes bederum, selvom der ikke er kvin-der til stede. Det er et sted, hvor kvinderne kan opholde sig uden tørklæde. Der er generelt ikke adgang for mænd, medmindre der er en særlig grund. Han ved ikke, hvor Forurettede gik ind. De kom før den sidste bøn og havde fået lov til at blive. Der er ikke et bederum på 1. etage, hvor Forurettede gik rundt og tog i dørene.

Da han blev anbragt på Institution, havde han det ikke godt. Han kunne ikke sove, og han fik flashbacks til episoden. Han fik derfor hjælp af en psykolog. Han fik værktøjer til at håndtere sine flashbacks ved at forsøge at tænke på noget helt andet. Han turde ikke gå udenfor, da han blev løsladt. Han har løbende fået det bedre. Han taler stadig med en psy-kolog, og han har fået redskaber til ikke at tænke på hændelsen. Han går i skole igen og har tre fritidsjobs. Han er i gang med en Uddannelse 1.

Vidne 4 har forklaret blandt andet, at han kom i moskéen på Vej på det tidspunkt. Han var i moskéen 14 dage forud for hændelsen og igen dagen

før. Han havde hørt, at der var problemer med Forurettede. Der var en video, der cirkulerede rundt, hvor Forurettede ødelagde et overvågningskamera med en saks, og en hvor han gik rundt om moskéen med noget i hånden sent om natten. Han husker ikke, hvor han fik videoen fra, men den cirkulerede i moskéen. Han er medlem af en WhatsApp gruppe, der er for medlemmer af moskéen. Det var der, han modtog videoen. Der var også en optagelse, hvor Forurettede råbte ad folk efter fredagsbønnen.

Han var selv til stede under episoden efter fredagsbønnen. Han var netop kommet ud af moskéen. Der var mange mennesker til stede, og politiet var der. Han hørte Forurettede råbe konfronterende og aggressivt ”Hvorfor filmer I” . Vidnet stod selv midt i gruppen af mennesker, lidt på afstand. Der var mange unge til stede, som Forurettede råbte efter. Han råbte ”Så kom, hvis I vil” . Vidnet opfattede det som om, at Forurettede var aggressiv og konfronterende. Som om han var klar. Vidnet blev bange. Han tænkte, at hvis politiet ikke havde været til stede, var der nok sket noget voldeligt. Han var 17 år på det tidspunkt.

I gruppen blev det diskuteret, hvad man skulle gøre, hvis Forurettede dukkede op. Der var enighed om, at man skulle tilkalde politiet. Der var mange gange, de ringede til politiet, uden at politiet reagerede.

Han ved, at Forurettede kom til moskéen en uge efter episoden i denne sag. Forurettede sagde, at han havde hørt, at der var nogen efter ham, og ville have disse personer til at komme ud. En person, der kender Forurettede, gik ud til ham og overtalte ham til at gå fra stedet. Vidnet hørte ikke, hvad der blev sagt, men har hørt det fra andre. Han så, at Forurettede stod på den anden side af vejen ved tankstationen. Forurettede virkede truende.

Alle besøgende i moskéen diskuterede, hvad der kunne ske. Børn var bange for ham. Vidnet frygtede selv, at Forurettede ville gøre ham noget. Alt kunne ske. Forurettede var høj og stor.

Forurettede har vedrørende sin forklaring i byretten bemærket, at han rettelig har forklaret, at han ikke klappede på sine lommer. Det er i dommen (s. 28, sidste afsnit) anført, at han ikke ville udtale sig om, hvorfor nogen skulle holde øje med ham. Han havde rettelig ingen idé om, hvorfor nogen skulle holde øje med ham. Det der skete var, at han fik en kniv i halsen af en dreng, der forsøgte at dræbe ham. Det var drabs-forsøg.

Han er kommet i moskéen i flere år. Det er i dag et stykke tid siden, han sidst har været der. Når han i byretten har forklaret, at han ikke kendte moskéen så godt, mente han, at han ikke kendte til baglokaler osv. Han vidste, hvor man kunne bede. Det kan man i stuen, på 1. sal og på 2. sal. Man må gerne bede på 2. sal, hvis der ikke er nogen kvinder.

Da han den pågældende morgen gik rundt på 1. sal og tog i dørene, ledte han efter kiks til fuglene, men også efter dem, der holdt øje med ham. De var ikke så gode til at skjule det, men han ved ikke, hvem de var. Der er mennesker, der ikke har et liv, men i stedet generer og stalker folk.

Når han tidligere har bedt i moskéen, har der været en mand, der har holdt øje med ham. Manden forlod området, så snart vidnet var færdig med at bede. Vidnet ville derfor bede et sted, hvor der ikke var andre.

Når han på videoen ses tage i dørene på 1. sal, var det fordi, han så nogle fugle, og fordi, han ville finde de mennesker, der holdt øje med ham. Formålet med, at de holdt øje med ham, må efter hans opfattelse være, at de ville dræbe ham. Eftersom han jo blev overfaldet, går han ud fra, at det var planlagt. Han ved ikke, hvorfor de ville dræbe ham. Han var i moskéen for at give kiks til fuglene og for at bede. Han var på vej til kvindernes bederum for at bede. Kvinderne er der ikke om natten. Det er først for nylig, han har fundet ud af, at det er kvindernes bederum.

Han havde problemer med balancen på det tidspunkt. Man kan se på videoen, at han halter. Han mener, at han var kommet til skade med sit ben samme dag. Han bruger krykken, når han kan mærke, at han har brug for den. Han var kommet til skade med højre ben.

På 1. sal åbnede han døren til et lokale, hvor der sad tre drenge med lyset slukket. Han regnede ikke med, at tre drenge holdt øje med ham. Havde han truffet de rigtige, havde han spurgt ind til, hvad det hele handlede om. Sandheden er endnu ikke kommet frem. Han ved ikke, hvad de tre drenge lavede, og han truede dem ikke. Han regnede med, at det ville være ordentlige mennesker, der holdt øje med ham. Foreholdt at Tiltalte 1 i byretten har forklaret, at tiltalte skulle have sagt, at vidnet ville dræbe de tiltalte, hvis de kaldte på nogle voksne (dommen s. 19, 1. afsnit), har vidnet forklaret, at sådan har han aldrig sagt. Det er en af deres løgnehistorier.

Han ville have spurgt de pågældende, hvorfor de stalkede ham, og hvorfor de provokerede hans søster. Han havde en mistanke om, at der var nogen, der manipulerede hans søster. De fortalte hende alt muligt om deres religion, der ikke passer, og vejledte hende i en forkert retning.

Det var først, da han fik en kniv i halsen, at han opdagede, at der også var en kniv. Drengene havde alle mulige våben med.

Foreholdt sin forklaring til politiet, afhøringsrapport af 8. marts 2024, sidste linje, om at han ikke så en kniv, mens han var på 2. sal, har vidnet forklaret, at han ikke kan huske, at han skulle have forklaret sådan til politiet. Det gik så hurtigt. De stod ved døren og kastede en eller flere ting mod ham. Han kan huske, at der var en stol. Han brugte stolen til at beskytte sig selv. De råbte ad ham på et sprog, han ikke havde hørt før. Han blev overfaldet i lokalet. Det var derfor, han blødte. Han luntede ud af lokalet. Så kom han til trappen og faldt ned. Han har ikke slået ud efter drengene med sin krykke. Drengene var bevæbnede.

Foreholdt sin forklaring i byretten om, at han tog fat i en af de tiltalte, og at de rullede ned ad trappen (dommen s. 29), har vidnet forklaret, at han ikke kan huske, hvordan han havde fat i den tiltalte. Han kan huske, at han selv rullede ned ad trappen, og det kan godt være, at den tiltalte rullede med. Det hele gik meget stærkt. Han slog sit hoved.

Foreholdt afhøringsrapport, Forurettet, af 8. marts 2024, side 4, 3. afsnit, hvor det fremgår, at han skulle have forklaret, at han rullede ned ad trappen sammen med en af de tiltalte, har vidnet forklaret, at han ikke kan huske, at han skulle have forklaret sådan til politiet.

På vej ud fik han et knivstik i halsen. Han tror, at de alle var enige om, at han skulle dræbes. Han blødte allerede meget på det tidspunkt.

Alle burde kunne komme i moskéen, men alle kan spille muslimer. De var der kun for at holde øje med sådan en som ham. De mangler opmærksomhed.

Han går ud fra, at dem, der havde anmeldt ham, havde fortalt det videre. Det har nok fået nogen til at ville dræbe ham. Det var derfor blevet planlagt, at de tre skulle sidde i det her lokale og vente på, at han kom. Han har for flere år siden fortalt politiet, at han blev stalket

i moskéen, men da han ikke havde konkrete beviser, kunne de ikke gøre noget. I dagene op til episoden var det hans opfattelse, at der var nogen efter ham.

Foreholdt sin forklaring fra byretten (dommen s. 28) har vidnet forklaret, at han har ødelagt to-tre kameraer i moskéen. Der var ingen der i den forbindelse sagde til ham, at han ikke længere var velkommen. Der var et tidspunkt, hvor der var en, der ville skændes med ham, og politiet blev tilkaldt, hvorfor han gik ud til politiet, og de fortalte ham, at de kom, fordi han havde ødelagt kameraer. Der er ingen fra moskéen, der har sagt noget til ham.

Foreholdt at han i byretten har forklaret, at han om fredagen havde en saks med til selvforsvar (dommen s. 28, 4. afsnit) har vidnet forklaret, at han ikke viste saksen til nogen. Han var blevet forsøgt overfaldet af en, der er kendt for at tage stoffer.

Han var kommet til moskéen for at bede. Det viste sig at være de tre tiltalte, der ville overfalde ham. Han blev meget overrasket over, at det var små drenge. Han var der ikke for at besøge de små drenge, og han forstår ikke, hvis de har opfattet ham som intimiderende eller skræmmende, bare fordi han havde solbriller og kasket på. Han var ikke maskeret.

Han har ikke lyst til at udtale sig om sin søster. Han har stadig smerter i hånden og halsen. Han går ikke i behandling. Politiet og nogle fra psykiatrisk afdeling mener, at han bør tale med en psykolog.

Personlige oplysninger

Tiltalte 1

Tiltalte 1 har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at han er 17 år nu. Han går på Skole 2 på 2. år og bliver student til sommer. Han vil gerne uddanne sig som bygningskonstruktør. Han skal supplere med nogle fag, før han kan søge ind. Han bor stadig hjemme. Han arbejder som servicemedarbejder i Arbejdsplads 1.

Tiltalte 2

Tiltalte 2 har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at han vil miste sit job, hvis dommen bliver stadfæstet. Han har ikke orienteret sin leder om sagen. Han er stadig i moskéen i det omfang, som han har beskrevet i byretten. Han åbner og luk-ker og gør rent. Han kommer der også til bøn. Han går hjem, hvis han får at vide, at Forurettede er i moskeen. Det er vist sket to gange. Indtil videre er hans sygdom under kontrol.

Tiltalte 3

Tiltalte 3 har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at han bor hos sine forældre. Han planlægger at flytte hjemmefra og sammen med en kammerat. Hans eksaminer i sommer gik ikke godt, så han har derfor taget dem om. Han regner med at være færdig til sommer. Han har søgt ind på CBS og DTU og regner med at komme ind et af stederne. Han arbejdede fra december-februar som Stilling 2 i en Arbejdsplads 2. Han arbejder nu med Udeladt. Han har ikke spillet meget fodbold side sommerferien, hvor han blev skadet.

Tiltalte 4

Tiltalte 4 er ved Københavns Byrets dom af 15. april 2025 for overtrædelse af straf-felovens § 244 idømt betinget fængsel i 60 dage med vilkår om samfundstjeneste. Det er for landsretten oplyst, at samfundstjenesten er afviklet.

Tiltalte 4 har supplerende om sine personlige forhold forklaret, at han bor sammen med sin familie. Han blev ikke optaget på det gymnasium, han havde søgt, men har i stedet arbejdet i Arbejdsplads 1 og påbegyndt Uddannelse 2, som han ikke har færdiggjort, da han ikke kunne få en læreplads. Han er i stedet påbegyndt Uddannelse 3 efter at have været i praktik i Arbejdsplads 2. Han vil gerne have et job, hvor han kan få betydning for børn og unge. Hans forældre støtter ham.

Landsrettens begrundelse og resultat

Efter bevisførelsen for landsretten lægges det til grund, at Forurettede den 2. marts 2024, kl. ca. 4.30 (realtid), ankom til moskéen på Vej Nr. 1-Nr. 2 iført en mørk jakke med hættten oppe, kasket, hvide sko, solbriller og med en krykke i hånden. Tiltalte 2 har forklaret, at han kort forinden havde forsøgt at byde Forurettede inden for i moskéen på Vej Nr. 1-Nr. 2, hvilket Forurettede havde afvist.

Det kan lægges til Forurettede i dagene op til den 2. marts 2024 flere gange havde være i moskéen, og at han den ene gang havde begået hærværk ved med en saks at ødelægge et videokamera, samt at politiet ved en anden lejlighed var blevet tilkaldt, fordi personer i moskéen følte sig generet, og at Forurettede også den-gang havde medbragt en saks.

Forurettede har forklaret, at han den 2. marts 2024 kom til moskéen for at bede, men at han også ville fodre nogle fugle, han havde set, ligesom han ledte efter dem, der overvågede ham. Af videoovervågningen fra 1. sal på Adresse 2 fremgår det, at Forurettede gik rundt og tog i dørene på 1. sal, og at han åbnede døren til et lokale, hvor de tre Tiltalte 4, Tiltalte 1 og Tiltalte 3 opholdt sig. De tiltalte har forklaret, at Forurettede i den forbindelse fremsatte dødstrusler mod dem, ligesom de har forklaret, at Forurettede slog eller slog ud med sin krykke. På videoovervågningen fremgår det imidlertid, at krykken – med undtagelse af et kort øjeblik, hvor genskæret fra krykken ikke er synligt – bliver holdt roligt langs Forurettede højre side. Af lydsporet fremgår, at der føres en lavmælt utydelig samtale, hvorefter Forurettede forlader lokalet og går mod 2. sal.

De tiltalte har forklaret, at de forud for episoden havde hørt om Forurettede fra andre i moskéen, og at de havde set optagelsen fra videoovervågningen, hvor Forurettede ødelagde kameraet med en saks.

Det fremgår af videoovervågningen fra moskéen, at Tiltalte 4, Tiltalte 3 og Tiltalte 1 kl. ca. 4.36 går målrettede gennem kantineområdet, og at Tiltalte 4 på dette tidspunkt er bevæbnet med en stor kniv, og Tiltalte 3 med en skovl. I kantineområdet bliver Tiltalte 1 udstyret med en spade, ligesom Tiltalte 3 flere gange kigger i et redskabsrum, hvorefter han siger ”giv mig den der” om kniven til Tiltalte 4, der kort forinden havde gemt den væk under sit tøj. Landsretten finder det bevist, at i hvert fald de to tiltalte, Tiltalte 3 og Tiltalte 1, allerede her blev bekendt med, at Tiltalte 4 havde bevæbnet sig med en kniv. Det fremgår af politiets undersøgelser, at der var tale om en 28 cm lang tve-ægget jagtkniv med fingerstop ved skæftet og et blad på 16 cm, heraf 5,5 cm savtakket skær. Af videoovervågningen fremgår videre, at de tre tiltalte møder Tiltalte 2, der efter en kort ordveksling slutter sig til de tre øvrige tiltalte og bevæbner sig med et skuffejern. De fire tiltalte deler sig herefter, idet navnlig Tiltalte 4 runderer stueeta-gen, og Tiltalte 3 og Tiltalte 2 går mod 1. sal. Af optagelserne fremgår det herefter, at Tiltalte 3 råber til Tiltalte 4, ”vi er på vej op til ham” .

Det kan videre lægges til grund, at de fire tiltalte på 2. sal mødte Forurettede.

Af lydsporet fra videoovervågningen fremgår, at Tiltalte 3. råber ”kom ud!” , samt at Tiltalte 2 ringer til poli tiet og i den forbindelse siger ”der er en, han er med kniv” . Landsretten lægger efter bevisførelsen, herunder Tiltalte 2's forklaring for landsretten, til grund, at dette var første gang, at han den pågældende nat talte i telefon med alarmcentral eller politiet.

De tiltalte har afgivet skiftende og delvist modstridende forklaringer om, hvad de skulle på 2. sal. Forurettede har forklaret, at han blev angrebet af de tiltalte, og at han i den forbindelse kom til skade, så han blødte. Forklaringen støttes af de spor, der blev fundet på 2. sal, herunder at der i lokalet blev fundet blodspor samt blod på Forurettedes kasket og muligvis også på en ødelagt skovl, ligesom politiet efterfølgende fandt Forurettede ødelagte krykke i lokalet. Forklaringen støttes endvidere af, at Forurettede kort efter på overvågningen ses springe ned ad trappen fra 2. sal, og at han i den forbindelse fra et sår på sin højre hånd afsætter blodspor på et hvidmalet bræt ved trappen. Skaden er forenelig med den i den retsmedicinske udtalelse angivne læsion nr. 8, der er beskrevet som en afværgelæsion. Forurettede forklaring om, at han opholdt sig på 2. etage for at bede, støttes desuden af, at han på videoovervågningen fra 1. sal, hvor han blev udsat for knivstik m.v., ses uden sko på.

Landsretten finder, at Forurettede har afgivet en troværdig forklaring, der på flere afgørende områder er støttet af de faktiske omstændigheder i sagen. Landsretten tilsidesætter herefter de tiltaltes forklaringer om, at de blev angrebet af Forurettede som åbenbart utroværdige og konstruerede til lejligheden.

Af videoovervågningen kl. ca. 4.40 ses Forurettede komme springende ned ad trappen i et tydeligt forsøg på at undslippe stedet, hvorefter Tiltalte 3 kommer løbende efter, tager fat i ham og fastholder ham med et greb om livet, mens Tiltalte 4 tildeler Forurettede det første knivstik. Det fremgår videre, at Tiltalte 2 kommer ned ad trappen lige efter Tiltalte 4, der på dette tidspunkt har hævet kniven, hvorefter Tiltalte 2 tildeler Forurettede flere slag med det medbragte skuffejern, mens Tiltalte 4 tildeler

Forurettede flere knivstik. Landsretten finder det bevist, at Tiltalte 2 i hvert fald fra dette tidspunkt var bekendt med, at Tiltalte 4 havde en kniv, og at han uanset dette fortsatte med at slå Forurettede. Det fremgår af endvidere af videoovervågningen, at Tiltalte 1 kommer ned ad trappen som den sidste, og at han fra et trappetrin tildeler Forurettede flere slag med en spade, og at han til sidst kaster spaden på Forurettede.

Som også anført af byretten kan det tiltrædes, at der blev udøvet den vold mod Forurettede, der er beskrevet i anklageskriftet, herunder at Forurettede blev tildelt ikke mindre end 11 knivstik og -snit, samtidig med at han blev udsat for gentagne slag. Af videoovervågningen fremgår, at Tiltalte 4 stikker Forurettede med stor kraft, og at han flere gange ændrer sit greb på kni-ven for bedre at kunne stikke Forurettede. Da Forurettede falder om på reposen og ligger værgeløs, ændrer Tiltalte 4 efter at have haft lejlighed til at betragte Forurettede, der har synlige, blødende ska-der, sit greb på kniven, træder et skridt frem og tildeler ham endnu et stik mod overkroppen med fuld kraft.

Landsretten tiltræder af de grunde, byretten har anført, at volden blev begået i forening af de tiltalte, dog således at landsretten på baggrund af ovenstående finder det bevist, at alle de tiltalte var bekendt med den vold, som Tiltalte 4 udøvede med kniven, og således tilsluttede sig den samlede voldsudøvelse.

Allerede fordi de tiltalte ikke var udsat for et påbegyndt eller overhængende uretmæssigt angreb, er der ikke tale om nødværge efter straffelovens § 13, stk. 1 eller 2. Landsretten finder efter bevisførelsen heller intet grundlag for at antage, at de tiltalte kan have været i vildfarelse om, at der forelå en nødværgesituation.

Af Retsmedicinsk Instituts udtalelse vedrørende Forurettede af 21. marts 2024 fremgår, at der blev påvist fire stiklæsioner på hhv. højre skulderblad, venstre skulder og i nakken, samt syv snitlæsioner, hhv. i højre flanke, på højre overarm, skulder, højre hånd, højre underarm, i baghovedet og på venstre tommelfinger. Pulsåren ved lille-fingersiden på venstre håndled var skåret over. Undersøgelserne af forurettede viste luftan-samling i højre lungehule, brud af højre skulderblad, to ribbensbrud, samt brud på sjette

halshvirvel. Det konkluderes i udtalelsen, at Forurettede har været i livsfare, idet han uden den akutte, kompetente lægelige behandling ikke ville have overlevet.

Landsretten finder efter en samlet vurdering på baggrund af knivens størrelse og karakter, antallet af knivstik, samt karakteren af knivstik og -snit, herunder navnlig det sidste knivstik, der på videoovervågningen alle fremstår som tildelt for at skade Forurettede mest muligt, at Tiltalte 4 – uanset hans unge alder – havde indset risikoen for, at Forurettede kunne dø som følge heraf, og at Tiltalte 4 forholdt sig accepterende til dette. Landsretten finder det således bevist, at Tiltalte 4 er skyldig i drabsforsøg i overensstemmelse med den rejste tiltale i forhold 1.

De tiltalte Tiltalte 1, Tiltalte 2 og Tiltalte 3 findes skyldige i den rejste tiltale i forhold 2.

Strafudmålingen

Straffen vedrørende Tiltalte 1 fastsættes til fængsel i 1 år og 3 måneder. Landsretten har ved strafudmålingen lagt vægt på forholdets karakter samt Tiltalte 1's unge alder og mindre fremtrædende rolle under voldsudøvelsen. Der er uanset Tiltalte 1's alder, og at han ikke tidligere er straffet, henset til forholdets karakter, skadernes omfang og straffens længde ikke grundlag for at gøre straffen helt eller delvist betinget.

Straffen vedrørende Tiltalte 2 fastsættes til fængsel i 1 år og 8 måneder. Landsretten har ved strafudmålingen lagt vægt på forholdets karakter, samt tiltaltes rolle under voldsudøvelsen. Der er ikke grundlag for at gøre straffen helt eller delvist betinget.

Straffen vedrørende Tiltalte 3 fastsættes til fængsel i 1 år og 8 måneder. Landsretten har ved strafudmålingen lagt vægt på forholdets karakter, samt tiltaltes rolle under voldsudøvelsen, hvor Tiltalte 3 på trods af, at han ved episoden på trappen ikke længere var bevæbnet, har fremstået som den ledende i gruppen, der tog initiativ til at eftersætte forurettede. Der er ikke grundlag for at gøre straffen helt eller delvist betinget. Det har sit forblivende med den betingede straf, som Tiltalte 3 er idømt ved dom af 12. februar 2024, jf. straffeloven § 61, stk. 2, nr. 1.

Tiltalte 4 straffes med en tillægsstraf af fængsel i 4 år og 10 måneder, jf. straffelovens § 237, jf. § 21, jf. § 89. Landsretten har ved straffastsættelsen lagt vægt på forholdets karakter, og de skader forurettede blev påført. Det er i formildende retning lagt vægt på, at tiltalte var 15 år på gerningstidspunktet.

Godtgørelse og erstatning

Forurettede krav om godtgørelse tages i medfør af erstatningsansvars-lovens § 26, stk. 4, delvist til følge som nedenfor bestemt. Det af Forurettede nedlagte erstatningskrav henskydes til Erstatningsnævnet eller civilt søgsmål.

Konklusion

Byrettens dom i sagen mod de tiltalte ændres herefter i det påankede omfang således, at Tiltalte 1, straffes med fængsel i 1 år og 3 måneder, at Tiltalte 2, straffes med fængsel i 1 år og 8 måneder, at Tiltalte 3, straffes med fængsel i 1 år og 8 måneder, at Tiltalte 4, straffes med en tillægsstraf af fængsel i 4 år og 10 måneder, og at de tiltalte skal betale godtgørelse til Forurettede som nedenfor bestemt.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Tiltalte 1, straffes med fængsel i 1 år og 3 måneder.

Tiltalte 2, straffes med fængsel i 1 år og 8 måneder.

Tiltalte 3, straffes med fængsel i 1 år og 8 måneder.

Tiltalte 4, straffes med en tillægsstraf af fængsel i 4 år og 10 måneder.

De tiltalte skal i godtgørelse til Forurettede in solidum betale 20.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 10. oktober 2024. Tiltalte 4 skal i yderligere godtgørelse betale 10.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 10. oktober 2024.

Det idømte skal betales inden 14 dage.

De tiltalte skal in solidum betale sagens omkostninger for landsretten, dog at de hver især skal betale salæret til egen beskikket forsvarer.